

Comentariu la poezia Dorinta

In creatia eminesciana , dragostea si natura sunt teme permanente, prima aflandu-se in consonanta cu a doua, deoarece natura devine o stare care reflecta prin imaginea ei sentimentele eului liric. Aceasta osmoza intre dragoste si natura, apare si in creatia lirica Dorinta.

Caracterul ei liric este evident de la inceput, intrucat natura apare insufletita, creand o atmosfera de vibranta emotie [izvorul tremura pe prund] si de taina [crengile plecate ascund prispa de brazde] in asteptarea miracolului iubirii.

Ca in orice opera lirica, sentimentul de dragoste manifestat pentru inceput ca prima etapa a unui ceremonial erotic - chemarea in codru - este exprimat direct prin verbul " vino " la imperativ. Acestiu moment ii urmeaza momentele asteptarii si al intalnirii, vazute ca posibilitate, ca dorinta arzatoare exprimata prin verbele " sa alergi ", " sa cazi ", "sa desprind ", "sa ridic " care reliefeaza totodata si nerabdarea asteptarii.

Ceremonialul erotic se continua cu jocul gesturilor tandre [" pe genunchi mei sedea - vei "] prin care se ace trecerea catre realizarea idealului erotic prin imbratisarea tandra si prin sarutul patimas, voluptuos.

Lirismul textului se accentueaza in momentul in care trairea maxima a idealului de iubire se realizeaza prin vis [" Vom visa un vis fericite "], natura insa-si vibrand la starea profunda de fericire a celor doi indragostiti [" Ingana - ne - vor c - un cant / Singuratice izvoare, / Blanda batere de vant " /].

Legatura indragostitilor cu natura este definita prin prezenta somnului ca semn al unei stari profunde de fericire, caci natura preia afectiv si intelectual intensitatea trairii sentimentului de dragoste, trairea idealului erotic aparand ca un flux permanent.

Ca in orice opera lirica, diversitatea si intensitatea sentimentelor sunt sunt exprimate prin imagini vizuale, auditive sau de miscare, realizand prin intermediul figuri de stil : metafore " prispa cea de brazda ", epitete " singuratice izvoare ", " fruntea alba ", " parul galben ", " blanda batere de vant " etc. personificari " izvorul tremura pe prund ", " armonia codrului batut de ganduri ", repetitiile " singuri - singurei ", " randuri - randuri " etc.

O alta trasatura specifica operei lirice, intalnita si de aceasta creatie eminesciana, este prezenta eului liric manifestata prin existenta formelor pronomiale si verbale de persoana I singular sau plural : " al meu ", " mei ", " mele ", " noastra ", " ne ", " sa desprind ", " sa ridic ", " vom fi " etc.

Poetul realizeaza aici, ca in orice opera lirica, o anumita atmosfera. Atmosfara intregii poezii este melancolica , aceasta nota accentuandu-se pe final, caci aspiratia spre fericire prin iubire se poate implini prin prezenta somnului, caci astfel indragostiti intra in rezonanta cu armonia intregii naturi.

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

Prin faptul ca autorul realizeaza o anumita atmosfera, ca exprima o anumita stare de spirit, ca sentimentele sunt si gradat prin structuri deosebite de expresive, poezia Dorinta intruneste toate calitatile unei opere lirice, de un lirism covarsitor.